

Sakoma, ko nejaudina žodis, to neišjudins ir lazda. Ko gero, tikra tiesa. Šią išmintį patvirtino ir pirmadienį skambėję nuoširdūs ir tikri žodžiai iš mūsų gimnazijos moksleivių, dalyvavusių meninio skaitymo šventėje, lūpų. Nepaisant gruodžio ilgesiu nuspalvintos šaltokos popietės, mums, klausantiems, nebuvo liūdna. Turėjome įstabią galimybę pajusti, kuo gyvena šiandien mūsų gimnazijoje besimokantys jauni žmonės – ką jie skaito, kokius autorius renkasi, kas juos jaudina ar glumina. Norisi pasidžiaugti, kad ir šįmet skaitovų dar arti dvidešimties susirinko, ir, kas labiausiai pradžiugino, tarp jų būta nemažo skaičiaus vaikinų. Na, ir kas po to dar drįstų teigti, kad literatūra – tik mergaitėms.

Lazdos salėje tikrai neprireikė. Tie, kurie dalijosi savo raiškiu žodžiu, itin atidžiai klausė kitų, o atėjusieji palaikyti draugų, netikėtai (o gal kaip tik priešingai) buvo dėmesingi visiems.

Ir nors popietės pabaigoje žiūrovų gretos praretėjo, nelaimingų nebuvo, mat žodis šildė (o salėje – neslėpkime- buvo vėsoka), gimnazijos administracijos saldžios dovanėlės džiugino, fotografo paslaugos :) nekainavo.

Ir ką jau čia nutylėsi – šiandien tenka paskelbti, kad gimnazijos vardą rajoniniame skaitovų konkurse gins Ignas Ancevičius, (1c kl.), Aistė Žečkaitė (3b kl.), Milda Petraitytė (4e kl.).

Tris kartus valio šaukiame visiems skaitovams, o ginsiantiems gimnazijos garbę rajoniniame konkurse linkime sėkmės.

□ *Lietuvių kalbos mokytoja B. Krajiniene*

